

[Søren Jensen.]

den fremtidige struktur inden for landbruget, og vi ved, at netop fremtiden for de mindre brug, som vi her taler om — det gælder i alt fald de mindste af dem, dette forslag omfatter — er noget af det, man alvorligt beskæftiger sig med. Er det da ikke naturligt, at vi afventer et udspil fra landbo-kommissionen, inden vi vedtager en lov, der skal gælde til 1970, og en bevilling på 25 mill. kr., som der her er tale om?

Forholdet er desværre, at det ikke kun er den del af landbruget, som dette lovforslag omfatter, der i dag står og mangler kapital til investering. Der er i det hele taget et behov for kapital til investering i landbruget i dag større end nogen sinde, og derfor vil jeg spørge den højtærede landbrugsminister: hvad lå der bag de bemærkninger, der blev gjort, da denne lov i sin tid var til behandling, hvor ministeren omtalte bedre finansieringsbestemmelser for hele landbruget og derefter pegede på bygningsforbedringer og generationsskifte og bebudede forslag herom, når forhandling om konkrete bestemmelser var afsluttet? Jeg forstod det sådan dengang, at det kunne ventes ret snart. Dernæst er der en anden ting, jeg vil pege på, og det er renten. Her har det ærede medlem hr. Aage Fogh gennem årene talt om en overgang til privat finansiering og normal markedsrente helt på linje med, hvad vi i venstre gerne ser undersøgt. Vi finder, at der er andre områder, hvor man kunne give landbruget en betydelig bedre og større hjælp end den, der ligger i den lave rente i dette lovforslag, men som jeg indledte med at sige, har vi indtrykket af, at det er en god lov, at den har virket efter sin hensigt, og at den har været til gavn for investeringerne i det mindre landbrug. Derfor kan også jeg tilsige lovforslaget en velvillig behandling i udvalget.

Niels Ravn: Det var, som det allerede er navnt, i begyndelsen af 1960, vi sidste gang behandlede denne lovgivning. De mid-

ler, der da blev stillet til rådighed, skulle strække til for en 10-årig periode. Allerede i september i indeværende år ansøgte den højtærede finansminister finansudvalget om og fik bevilget de sidste penge. Man kan altså sige, at der her har fundet en udvikling sted, som i nogen grad ikke var forudset ved lovens behandling i 1960. Dengang blev der stillet 25 mill. kr. til rådighed over en 10-årig periode; nu ønsker man dette beløb forhøjet med yderligere 25 mill. kr. uden binding til noget finansår. Det vil sige, at vi måske kan forvente allerede om et år — eller hvad ved jeg — at finansministeren kommer tilbage til finansudvalget og beder om en ny bevilling.

Af landbrugsministerens fremsættelsestale fremgår det, at indkøbsforeningerne for så vidt havde ønsket at gå et skridt videre, havde ønsket at få en bevilling, hvor der overhovedet ikke var tale om noget beløb; den eneste begrænsning skulle være den, der er sat i selve loven med hensyn til garantikapital o. s. v. Den højtærede minister giver udtryk for, at regeringen ikke ønsker at gå så vidt. Jeg har forstået det sådan, at det, der her sker, ikke når op på siden af, hvad der kunne være mulighed for i relation til de bestemmelser, som loven indeholder med hensyn til udlånsmuligheder.

Det konservative folkeparti erkender, at landbruget i dag har et stort finansieringsbehov, og det gælder naturligvis hele landbruget, også de dele af landbruget, der her er tale om. Men vi foretrækker, at man drøfter dette finansieringsbehov for landbruget som helhed, at man ikke skiller en enkelt gruppe ud og lovgiver alene for den, og det forekommer os særlig mærkværdigt, at man ønsker at stille midler til rådighed for den del af landbruget, som man jo har erkendt, også fra regeringens side, bør forsvinde gennem strukturrationalisering i de nærmest kommende år. Det ærede medlem hr. Carl Petersen siger i en udtalelse til Husmandshjemmet for 20. april i år, hvor det ærede medlem stilles over for spørgsmålet om sit syn på de størrelses-